

Planning in Georgië: het is klaar als het klaar is

Deze zomer was ik in Georgië, een fantastisch mooi land in opbouw na een ruime eeuw van oorlog en bezetting. Dan is er veel te doen. Dat is een grote opgave. Daar wordt hard aan gewerkt, maar alles gaat in Georgië net even anders.

In de restaurants merk ik dat al. De bestellingen worden opgepakt op volgorde van binnenkomst. Niets mis mee, maar dat betekent dat als je met z'n tweeën allebei wat anders bestelt het uitserveren ook anders is. Het is klaar als het klaar is. Op de vraag van mijn reisgenoot dat hij graag eerst de soep wil hebben wordt met grote verbazing gereageerd: Nou we weten niet of dat gaat. En zo komt de soep komt na het hoofdgerecht op tafel.

Met mijn reisgenoot reizen we met een 4x4 door het hele land. Er wordt stevig aan de wegen gewerkt. Op de kaart staat een gele weg aangegeven, toch een redelijke hoofdweg denk ik dan. Een stuk van ca. 25 km is aan vervanging toe. Dat gaat zo: Het hele stuk wordt in één keer aangepakt, maar net als in het restaurant worden de verschillende werkzaamheden na elkaar uitgevoerd: De hele weg wordt ontmanteld, dan worden bergen verharding neergelegd zodat van min of meer 2 rijstroken er nog één overblijft. Rijstrook, nou ja in een toestand dat ik blij ben dat we een 4x4 tot onze beschikking hebben. Daarna wordt het betonwerk voor bruggen en andere plaatselijke versterkingen gedaan. De tussenliggende km's weg blijven er in de ontmantelde staat bij liggen. Daar gebeurt niets. Met een gemiddelde van max. 10 km per uur, ga je langzaam voort. Dat geldt ook voor het bouwverkeer zoals betonwagens en als die storten ja dan houdt het helemaal op .

Na het wandelen in de bergen en genieten van het land met zijn toppen van 5000 m gaan we vanuit de verzelfstandigde deelrepubliek Adjara over één van de twee verbindingswegen naar het andere deel van Georgië . Weer een gele weg. 20 km voor de denkbeeldige grens is de weg opeens onverhard. Voor het stuk tot de grens heeft Adjara waarschijnlijk (nu) geen geld over.

We hobbelen voort en dan staat er een bouwbord: SKIRESORT in aanbouw.

Hier? Hoe komen de wintersporters hier? Even later zie ik in het landschap met verspreid enkele boerenhutjes een fonkelnieuwe bakjeslift staan. Hij staat niet alleen, hij draait op volle toeren: maar het is zomer?? De firma Doppelmayer heeft waarschijnlijk met Zwitserse precisie op de geplande einddatum de lift werken opgeleverd. Nu zie ik ook een bouwwerk met 6 lagen in aanbouw. Vast een hotel? Nog volledig in de ruwbouw en zeker niet voor deze winter klaar. Het is een merkwaardig beeld, een draaiende skilift in the middle of nowhere

We rijden verder. Na de denkbeeldige grens is de weg nog steeds onverhard. Het Georgische deel heeft zeker ook (nu) geen geld beschikbaar voor de verbinding. Zo vervolgen we onze weg. Opeens zien we een rookpluim uit het bos en ruiken een barbecue: Op een bak met houtskool liggen sjaslieks: We doen onze bestelling en al smikkelend denk ik: **Het is klaar als het klaar is.**

Nora van Klingeren september 2017